

Játsszunk együtt!

„A játszótársam mondja, akarsz-e lenni?” — Ez a ma már szállóigéjé használatos Kosztolányi verssor lehetne annak a szerződésnek a mottója, melyet a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola kötött a Szegedi Nemzeti Színházzal. Félreértés ne essék, ez nem azt jelenti, hogy valamennyi főiskolásból Oscar-díjas színészt fognak faragni... Azt azonban igen, hogy a színháznak érdeklődő, színházba gyakran járó, a színház munkáját észrevételekkel, kritikákkal és személyes részvétellel segítő főiskolásokra, egyetemistákra van szüksége. A fiatalok városában a fiatalok színházát szeretnék megvalósítani. A főiskolásoknak, egyetemistáknak pedig arra van szükségük, hogy minél gyakrabban lássanak jó, valóban művészi produkciókat a színházban, egyszerű ollyasmire, amire az utóbbi időben a színház nem egy esetben adósunk maradt. Mit is tartalmaz a szerződés? Íme a lényeg néhány mondatban: közös műsorok, előadói estek, beszélgetések, ünnepek szervezése. A jövőben a színház minden évben bemutat olyan prózai vagy zenei művet, ami az iskolában tananyag. A főiskolai ünnepek lebonyolításához a Nemzeti Színház biztosítja a nagy-, illetve a kisszínpadot. A főiskola KISZ-bizottságának rendezésében minden év februárjában megrendezik a Színházi Hétet.

Az idei rendezvénysorozat már túl vagyunk. A jelmez- és díszletbemutató Gyarmathy Agnes ötletességét, művészi érzékét dicséri. Az elmúlt öt estztendő legsikeresebb darabjait idézi elénk. A rendezvénysorozatnak egyébként két helyszíne volt, szimbolizálva, hogy a szerződés mindkét fél számára hasznos. Az egyik a Tamási Áron klub (a jelmezbemutató színhelye), a másik a Nemzeti Színház. A Színházi Hét második napján sakk- és ping-pong versenyeken mérhették össze tudásukat a színészek és a főiskolások. Este pedig Ki mit tud a színházról — vetélkedőt rendeztek a Tamási Áron klubban. A rendezvény pikantériáját az adta meg, hogy éppen nemrégiben hallhatuk Giricz Máttyás nyilat-

kozát a televízióban. Ez a nyilatkozat nem volt túj hízélgő a szegedi egyetemisták, főiskolások szempontjából. Félő volt tehát, hogy a színházigazgató keserű tapasztalatai most is igazolódhatnak, és a végén Ki mit nem tud-ra kell módosítani a vetélkedő címét. Nos, az első cáfolat: a kiváló szereplők. A három versenyzőcsoporthoz tagjai a színházi vezetőkből álló zsűri szerint is megállták a helyüket. A színház történeti kérdésekre megfelelő választ adtak, sorra felismerték a jelmezeket, valamint a színházszek által előadott jeleneteket. Értékes díjak vártak a győztesekre, csak éppen az elosztás okozhat majd némi gondot. Az első helyezett csapat ugyanis egy árab négy évre szóló bérletet nyert, a második egy évre szóló, a „bronzérmes” pedig a Kisszínház ingyenes látogatására feljogosító egyéves bérletet.

A harmadik nap, szerdán az Úr hangja látogatott el a Tamási Áron klubba. Meghozta két felvonás között szünetben! Kovács János (ő az Úr hangja, a Tragédiában) Jászai-díjas színművész rendhagyó előadói estjét rendezték meg ezen az estén. Rendkívül volt ez az est két okból is. Részen azért, mert nem a szokványos monologizálást hallhatjuk. Petri Ferenc újságíró nyilvános interjúja a művészlet megteremtette a műsor különleges hangulatát. Kovács János indulásáról, a mezőközvetési gyermekvekről, a NÉKOSZ-korszakról, ars poetikájáról hallhatunk önvallomást, melynek líraiságát az életpályához kapcsolódó Petőfi, Csokonai versek, Móra novellák adták meg.

Másnap megismerkedtek a főiskolások az új Kisszínházzal, és a bérletek megtekintették. Az ember tragédiáját, S a Színházi Hét „csúcspontja”, talán legforróbb estéje csütörtökön volt. A program: disputa a Tragédiáról, Giricz Máttyás beszélt rendezői elképzeléséről, majd a főiskolások hozzászólásai következtek. Többen vitatták Lucifer háttérbeállítását, mások a túlzásba vitt aktualizálást kifogásolták. Egy-egy követők a pro és kontra vélemények. Ez feltétlenül hasznos. Résben igazolja, hogy van a főiskolásoknak véleményük a darabról, lefeljebb időnként ügyesen titkolják. Másrészt: az az előadás, ami vitát vált ki, nem „halott” előadás. Nagy sikert aratott az operatársulat estje, a magánénekesek műsora, illetve az azt követő beszélgetés. Csakúgy, mint azok a maszkok, melyeket maszkmester készített néhány főiskolásnak a Színházi Hét záróestjén, vasárnap.

Összegezve: kiváló kezdeményezés a szerződés, jól sikerült a Színházi Hét, reméljük, nem hagy alább a kezdeti lendület és a folytatás is olyan lesz, mint a rit. Elvégre: miért ne játszhatnánk együtt?

DEZSŐ LÁSZLÓ

Mentőmunkamedikusoknak

Erdeklődéssel olvastunk és hallottunk az orvostanhallgatók 1975. októberében tett KISZ-vallásáról. Közlebről akkor ismertük meg ennek lényegét és célját, mikor a fiatalok I. sz. Sebészeti Klinikán működő csoportjának vezetője: Ritter László V. éves orvostanhallgató megkért bennünket: fogadjunk a csoport tagjait a szegedi mentőállomáson is.

Klinikai ismereteiket egészítené ki a Mentőszolgálat munkájába, életébe való betekintés. Egy olyan területet kívánnak megismerni, melyről tudják, hogy az egészségügyi hálózathoz elválaszthatatlanul hozzá tartozik és mégis sok tekintetben más, mint amit eddig láttak, tanultak. A mentőmunka, az esetellátás a gyógyintézeti, rendelőintézeti sajátosságoktól merőben eltérő oldalát is megmutatja a betegellátásnak. Ha van légtörés és helyzet, amelyben: nélkülözni kell a gyógyintézetnek a zavaró körülményeket falakon kívül rekesztő biztonságát, mégis a lehető legjobbat kell nyújtani — akkor a mentőmunka légtörés és körülményei azok. Itt meg lehet tanulni, hogy az adott — legtöbbszőr váratlan — esetben mi a legfontosabb és legsürgősebb, ugyanakkor mégsem szabad semmit elhamarkodni, mert ez a beteg további és végleges ellátását akadályozhatná. Itt meg lehet ismerni, hogy nemcsak kórkép van és beteg, hanem a betegnek környezete is, körülményei is vannak. Teljes elhagyatottsága, vagy feldúlt otthona; félbehagyott fontos munkája, hirtelen ellátatlanná vált gyermeke. Nem árt megtanulni azt sem, hogy a váratlanul megbetegedettek, balesetek nagy részének a mentőállomás jelenti a legelső benyomást az egészségügyi szolgálatról és ez a benyomás meghatározó lehet a továbbiakra nézve is.

A kényelmetlen, olykor „nyílt-színi” és veszélyes helyzetekben való helytállás a mentőorvosi munka egy részének jellemzője. Ezért a KISZ-munkacsoportnak azokat a tagjait, akik a sürgősségi betegellátási (oxylogiai) speciálkollégiumot is felvették, szívesen látjuk a szegedi mentőállomás orvosainak esetkirovallásain.

A gyógyintézetben kívüli betegellátás sajátosságait — a körzeti ellátáson kívül — itt lehet leginkább megismerni és megkedvelni.

DR. BENEDEK JUDIT,
a Csongrád megyei Mentőszervezet vezető főorvosa

Átjáróház vagy laktanya?!

Kétféle kollégiumtípus létezik. Az egyik az „átjáróház”. Bárki bármikor bemehet, bármikor bármit elvihet, rendetlen-ség, kosz, a fegyelem egyenlő a nullával. A másik a „rendház” vagy laktanya-típus. Poroszos szellem, spártai nevelés, a kapunál káderezés, vagyonzbiztonság, vasszigor, rend, tisztaság és bürokrácia...

Az év elején történt: még tapasztalatlan golya voltam, amikor az egyik reggel a kollégiumi szobában arra ébredtem, hogy a szomszédos ágyon egy „gyanusn sárgabőrű fiú” alszik édesdeden. Csodálkoztunk szobatársaimmal, hiszen az előző nap estején, amikor lefeküdtünk, nem volt még ott a sárga fiú. Először azt hittük, hogy sárgaságjávány tört ki a kollégiumban. Arra is gondoltunk, hogy az egyik hazánkban tanuló vietnami kollégánkat tisztelhetjük a váratlan vendégben. Összes idegennyelvi ismereteinket összetéve finoman figyelmeztettük őt, hogy némsokára nyolc óra! Hátha előadásra kell mennie?!

Kiderült, hogy nem kellett. A „gyanusn sárgabőrű fiú” ugyanis japán világutazó. Semmi köze nem volt a Kollégiumhoz, csak éppen hallotta, hogy nálunk bárki eltárlhet egy éjszakát... Hiába no, mi már csak olyanok vagyunk...

E kis történetből egyébként remélhetőleg kiderült, hogy az a kollégium, ahol én lakom, az „átjáróház”-típusa sorolando. Mivel hasonló élményekben másnak is bizonyára volt már része, úgy érzem: a dolog feltétlenül szóra, mi több, tettekre érdemes. Ugyanis az effajta „vendégjárásnak” negatív tünetei is vannak. A váratlan látogatók számlájára írható, hogy időnként titokzatos módon eltűnik néhány apróság. Egy-egy kardigán, könyv, táska, vagy mondjuk egy 5000 forintos kezettás magán... Persze, már olyan is előfordult, hogy mi találtunk a vendégek által hátrahagyott „emléktárgyakat”. Egy-egy sörösüveg (garantáltan visszaváltható), tavalyi menzajegy, háromnapos kiflívég, alsónadrág, mi több, múzeális értékű napisajtó! (Szegedi Egyetemet is találtunk már, ami örvendetesen bizonyítja, hogy lapunk egyre szélesebb tömegeket vonz...)

Csak hogy ez mégsem az igazi! Jobban örülnék, ha az ilyen „cserekereskedelem” nem alakulna ki a kollégiumokban. Félreértés ne essék: nem az ellen van kifogásom, hogy a kollégiumot a jelenlegi, vagy éppen a leendő hozzátartozók gyakran felkeresik. Vagy a nem kollégista csoporttárs eltölt egy-egy éjszakát a kollégiumban, mert éppen kitétek az albérléteből, vagy késő estig együtt tanult barátjaival, és lekéste a buszt, villamost...

Sőt, az lenne az igazi, ha a felsőfokú intézmények kollégiumai között országos viszonylatban is szoros kapcsolat alakulna ki, hogy bármelyik csoportosan, vagy egyéni módon túrázó hallgató bármelyik kollégiumban ingyen szállást kapna. Ez azonban egylőre a jövő zenéje és csakis az egyetemi, főiskolai hallgatóknak szólhat. Persze, mindennek megvan a határa, a liberalizmusnak is. Sem az átjáróház, sem a laktanya nem szolgálhat „mintául” egy diákokthonnak. Ne essünk át a lő egyik oldalára sem! Próbáljunk meg valahol középen, a nyeregben megülni.

Mert ugye, különben könnyen kitörhetjük a bokánkat...

DEZSŐ LÁSZLÓ

Negatív reklám

Február 18-án, pénteken nagy érdeklődéssel várta mindenki Luis Bunuel: Viridiana című filmjének vetítését.

A vetítés előtt értesítették mindhárom kar hallgatóit, hogy csak egy vetítés lesz, s nem a megszokott időpontban (19 óra-kor), hanem este fél 9-kor. Több társunkkal együtt — bízva az értesítésben — a megadott időre mentünk el. Aonban fél 9-kor a bérleteket kezelő kislány közölte velünk, hogy a vetítés már háromnegyed 8-kor megkezdődött. Bővebb felvilágosítást nem tudott adni, sűrű bocsánatkérések közepette csak azt tudta ajánlani, hogy nézzük meg a film hátralevő részét. A film ekkor már jó félórája pergett, lehetetlen volt a cselekményt megérteni. Nem is beszélve arról, hogy a bentlevokeket mennyire zavarta az önhibájukon kívül későnővoők ajtónyitogatása, padlóropogtatása. A zsúfoltság is igen nagy volt, hiszen két előadás nézői szorongtak az Auditorium Maximumban.

Reméltük, hogy legalább tájékoztatnak bennünket a vetítés után a téves értesítésről és a korábbi kezdés okáról. Bízva abban, hogy újból levettik a filmet, az előadás után jónéhányan ott maradtunk. Ám nem volt illetékes, akitől megfelelő tájékoztatást kaphattunk volna, s addig ácsorogtunk ott, míg sötétségbe nem borult a kar épülete — bizony, szerencsés volt, aki lefelé botorkálva a lépcsőkön lábtörés nélkül megúsza az esetet.

Ezelőtt is előfordult, hogy gyakori a műsorváltozás, s vetítések maradnak el. Ezt eddig hittük is, nem is, de most a saját tapasztalatunk döbentett rá bennünket arra, hogy nem érdemes JATE Art Kino-bérletet venni. Nem tudjuk, mennyiben éri meg

az illetékeseknek így a bérlet propagálása?

KERÉK EDIT

Kerek Edit szerkesztőségünk-höz küldött cikke alapján utána jártunk az esetnek: amint a JATE köznevelődési bizottságán megtudtuk, aznap este 7 órakor a Geodéziai Társaság ülése miatt maradt el az Art Kino első filmvetítése. Az említett program hosszabb voltára számítva értesítették a hallgatókat a fél 9 órai kezdésről. Aonban szervezési hiba folytán nem mindenkihez jutott el az üzenet, így a filmvetítés szervezőihez sem! Mivel a társaság ülése már fél 8-kor véget ért, az összegyűlt nagylétszámú közönségre való tekintettel háromnegyed 8-kor megkezdtek a vetítést.

A köznevelődési bizottságon ígéretet tettek arra, hogy hasonló eset a későbbiekben nem fordul elő!

SZEGEDI Egyetem

A József Attila Tudományegyetem, a Szegedi Orvostudományi Egyetem és a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola MSZMP bizottságainak lapja.

Felolós szerkesztő: Dr. Szabó Magdolna
Szerkesztőség: 6720 Szeged Dugonics tér 12. Telefon: 12-119
Megjelenik: havonta kétszer.
Ára: 1 forint. Előfizetési díj egy évre 17 forint.
Terjesztik az intézmények KISZ- és szakszervezeti bizottságai.
Kiadja a Csongrád megyei Lapkiadó Vállalat, Szeged.
Magyar Tanácsköztársaság útja 10.
Postacím: 6740 Szeged
Telefon: 12-633. Telex: 82-282.
Felolós kiadó: Kovács László igazgató
Szegedi Nyomda 6720 Szeged
Bajcsy-Zsilinszky u. 23.
1977. III. 9. — 818

Felolós vezető: Dobó József igazgató.

Előadások, klubok, viták

A JATE KISZ-szervezetének politikai képzési terve a KISZ KB titkárságának 1976. december 13-i határozatán alapul. „Az egyetemisták és főiskolások számára meghatározott politikai képzési formákat — ahol még nem működnek — létre kell hozni. A meglévő körök és tanfolyamok tervszerűségét, rendszerességét, szervezetségét és tartalmi színvonalát fokozni kell. Meg kell szüntetni a központi programoktól való indokolatlan eltéréseket” — mondja ki a határozat.

A meglévő kereteket és formákat továbbfejlesztve alakította ki a JATE KISZ-bizottsága az elkövetkezendő időre a munkatervét. A Politikai Akadémia sorozatban többszöri tervezés után sor kerül Huszár Tibornak Az értelmiség helyzete és szerepe a szocialista országokban című előadására. Majd őt követően Ancsel Éva meghívását tervezik. Új sorozatot indítanak a nemzetközi kommunista mozgalom kérdéseit címmel. Ezen belül többek között az „eurokommunizmus”

problémáit, az Európán kívüli kommunista pártok szerepét vizsgálják a nemzetközi kommunista mozgalomban. Egység és vita a nemzetközi kommunista mozgalomban címmel rendeznek záróelőadást, amelyhez ajánlott Puja Frigyes hasonló című könyvének ismerete.

Új kezdeményezés a Külpolitikai Klub. Ennek első két rendezvényére február 16-án és március 2-án került sor: dr. Nagy Károly az alapvető emberi jogok problémáiról, dr. Mérei Gyula a „demokratikus szocializmusról” tartott színvonalas előadást. A későbbiekben a következők előadókat kéri fel a közreműködésre: Makai Györgyöt, Hajdú Jánost, Tólas Barnát, Kender Istvánt, Ipper Pált. A programok állandó helye a KISZ-klub lesz. Általában szerdai napokon, kéthárom hetenként tartják meg az előadásokat.

Az Aktuálpolitikai Klub a Természettudományi Kar által kezdeményezett szervezés, amelynek állandó helye szintén a KISZ-klub lesz. Előadói az MTV KISZ-szervezetének tagjai lenné-

nek, akik kifejezetten aktuálpolitikai kérdésekről adnának tájékoztatásokat.

A rendszeres módszertani vezetőképzésre a továbbiakban is sor kerül. A politikai képzési határozat által javasolt formák közül kettőnek (az úgynevezett aktivisták körének és a titkárképző tanfolyamnak) az anyagát dolgozzák fel, különös tekintettel a sajátos egyetemi viszonyokra, az EFO által javasolt formákban.

Az ifjúsági vitaköröket az alapszervezetek rendezik, tematikájukat is a taggyűlés határozza meg. Killián-körök nem indulnak, de a szakmunkástanuló intézetekbe vagy a középiskolákba javasolni fognak aktív KISZ-eseket, hogy az ottani Killián-köri vitákat vezessék.

Húszéves a Magyar Kommunista Ifjúsági Szövetség címmel vetélkedőt rendeznek. Négy-négy fős csapatok részvételével az alábbi témakörökben mérik össze a résztvevők az erejüket: a magyar ifjúsági mozgalom története, a KISZ története és a nemzetközi ifjúsági mozgalom.

F. K.